

Ο ΘΕΑΤΗΣ,

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΗΘΙΚΟΝ, ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΝ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΝ
ΚΑΙ ΘΕΣΜΟΘΕΤΙΚΟΝ.

Ἀριθμὸς 3. Περίοδος Πρώτη. τῆ 1 Δεκεμβ. 1836.

ΠΕΡΙ ἈΡΕΤΗΣ.

Διάλογος μεταξὺ νεαροῦ καὶ ἀνδρός.

Α. Τέκνον, ἰδοὺ ἡ Ἀκαδημία. Ἰδοὺ, λέγω, ὁ τόπος ὅπου ἐφιλοσόφησε καὶ ἐτάφη ὁ Ἀρίστωνος καὶ Περικτιόνης υἱός, τὸ καύχημα τῆς φιλοσοφίας, τὸ σέβασμα τῶν αἰῶνων, ὁ δαιμόνιος Πλάτων!

Ν. Ὡ δόξα ἀκραϊφνής! Ὡ τόπος ἱερός!

Α. Ἐδῶ ἴσως ἦτον ὁ κῆπος, ἐκεῖ ὁ βωμὸς τῶν Χαρίτων, πέρα τὸ οἶκημα τοῦ φιλοσόφου . . . Ὅλα ἐξέλιπον! Ὅλα ἀνηλεῶς τὰ κατεπελέκισαν ὁ Σύλλας καὶ οἱ διάδοχοί του μέχρι τοῦ Κιουταχῆ! Ὅλα τὰ ἐβεβήλωσαν καὶ τὰ διεσκάρπισαν οἱ ξένοι ἔχθροί, τοὺς ὁποίους οἱ ἐσωτερικοὶ ἔχθροί τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας, ἡ διχόνοια καὶ ἡ διαφθορά, ἐκάλεσαν ἀπὸ τὴν Δύσιν (1), ἀπὸ τὴν Ἄρκτον (2), καὶ ἀπὸ τὴν Ἀνατολήν (3)!

Ν. Ὁ Κηφισσὸς λαλεῖ ἀκόμη, καὶ τρέχει ἰσχνός . . .

Α. Ζητῶν τὴν θάλασσαν. Ὅσάκις ἐκεῖ κατανατᾶ, θάνατος ὁσάκις ἀνανεοῦται τὸ ρεῦμα του, νέα ζωὴ. Πρὸ αἰῶνων ζῆ μὲ τὴν ἀνθρωπότητα, καὶ καθ' ἐκάστην πηγάζει καὶ χάνεται μὲ τοὺς θνητούς· ἱστορικὸς διὰ τοὺς παραδιδόμενους εἰς σκέψιν, ἄχρηστος διὰ τοὺς ἀμελοῦντας καὶ τὸ παρὸν καὶ τὸ παρελθὸν καὶ τὸ μέλλον, μὴδὲ κὰν ἐρευνῶντας τί τῶν ἀνθρωπίνων φεύγει, καὶ τί μένει.

Ν. Ἄλλ', ὦ φίλη ψυχῆ, δός μοι συνοψιν ἀναμνηστικῆν τῶν περὶ Πλάτωνος ἱστορουμένων.

Α. Ὁ Πλάτων, γεννηθεὶς ἐν Ἀθήναις περὶ τὸ 430 ἢ 429 ἔτος πρὸ Χριστοῦ, ποιητὴς μὲν ἦτον ἕως οὗ ἐγνώρισε τὸν Σωκράτην. Ἐπειτα δὲ, καύσας τὰ ποιήματά του, ἠκολούθησε τὴν διδασκαλίαν ἐκείνου χρόνους ὀκτώ. Ἀποθανόντος τοῦ Σωκράτους, ἤκουσεν ἄλλους φιλοσόφους· ὑπῆγε καὶ πρὸς

(1) Ῥωμαίους, Σταυροφόρους, Καταλωνοὺς, κ τ λ.

(2) Γότθους.

(3) Ὅθωμανοὺς.